UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

Quoad correctionem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-78172

Visual Library

geat pro fratribus, ac dictis nepotibus; etiamſi malè diſſipaverint facultates ſuas, aderit obligatio: vt in ſimili patre, & filio, non multò antè dictum eſt.

3. Quoad affirmamus de fratre, affirmamus de ſorore, quoad danda illi alimenta (alimenta, inquam, nam dote, lege Molinam *tract.2.de iuſtit.diſp.224.§.cauſæ* proximas;) vt autem reſipiſcat tuus frater, ſoror à malo, atque aſſueſcat labori, & induſtriæ, poſſe ad tempus aliqua te(ſdummodo fame non pereant) ab illis ſubtrahere, ne dubium ſit.

4. Obiicies: ergo ſorori, quæ verbi gratiâ, in prostibulo familiam infami nota, ſine fratris culpa, deturpavit; ſi ea poſtea indigeat, fratrem coges ad ſuppeditanda alimenta; à recta hominum exiſtimatione id abſonum omnino videtur: idem dici poteſt de fratre, qui per grave aliquod familiæ dedecus ſe depauperaverit. Reſpondeo in hoc, vel ſimili tam ſevero eventu, aliunde fratrem probabiliter, ſaltem ad tempus non cogo: Memoria enim eſt revocandum, Patrem filio denegare poſſe alimenta, ſi filius committat aliquod ſcelus ex illis, quæ *ſuprà.cap.3.§.1.num.9.* declaravimus. In caſu igitur ſororis huius eodem modo, quo ibi, philoſophare; ſummíque Dei legem non eſſe, niſi admodum rationi conſonam intelliges, & denique ſic diſtingue: Si ſoror adhuc in patrando ſcelere perſiſtit, deſeratur, vt hac Medicina in ſanam mentem redeat: ſi ſatis ſit emendata, non video, cur à fratre ſit deſerenda: ſaltem quoad vitæ neceſſaria, præſertim ſi ſine gravi detrimento id poſſit frater, deme proportionaliter dic de cæteris propinquis, &c.

Quoad Correctionem.

5. Quandoquidem de obligationibus inter conjunctos locuti ſumus: illud denique hîc obiter meminiſſe, non erit inutile. Aſſero enim, ſive ob correctionem, id eſt, ne rurſus delictum committatur: ſive ob iuſtam vindictam; id eſt, vt ſolvatur debita pœna à committente delictum; poſſe moderatè (non licere enim immoderatè, certum eſt) verberari, multòque magis, verbis (ſed non, quæ graviter infament) increpari à Patre, Viro, Fratre, Magiſtro, Domino, ſeniore, filium vxorem ſororem, ſeu fratrem minorem, diſcipulos, ſervos, pueros, etiam clericos. Bonacina *de cenſ.diſput.2.quæſt.4.p.4.* Reginald. *lib.20.n.51.* Trull *lib.4. in decal dub. 6. num.*8 Mol.*om.1.diſp.*228. Sanch, *lib.* 10. *de matr. d.* 18. *n.* 16. Ratio eſt, quia ſuperiores omnes poſſunt uti mediis moderatis ad ſubditorum bonum. Filium Sacerdotem ob cauſam verè rationabilem, ut ſemper in prædictis ſupponimus, poſſe licité, & ſine timore excommunicationis à Patre moderatè verberari, docet Bonacina *ibid.* cit. Nauarr. aliíque, negant Toletus *lib.* 1. *cap.*23. Salon. 2.2.*quæſt.* 65. *art.* 2. *concl.* 1. vtrumque probabile: quia vtrique ſua non deeſt cognita facilis ratio.

FINIS LIBRI QVINTI.

Laus Deo, Beatiſſimæ Virgini, ac Beato Aloyſio.

LIBER SEXTVS.

IN DECALOGVM.

Non Occides.

HOc ordine de Homicidio ſermonem inſtituemus: De Homicidio iuſto: De iniuſto ſui ipſius: De iniuſto Proximi: De obligatione reſtitutionis ex illo.

Caput I.

De Homicidio iuſto.

IVſtum, & ſine peccato eſt Homicidium, ſi (etiam authoritate propria) fiat ob defenſionem vitæ, bonorum honoris: deinde, ſi fiat ad malefactores puniendos: denique, ſi fiat in Bello iuſto.

§. I. De Homicidio ob defenſionem Vitæ.

1. VT vitam meam defendam (non verò ut vindictam ſumam) communis eſt doctrina poſſe à me occidi eum, qui me iniuſtè aggreditur, etiam intendendo eius mortem, ut medium meæ vitæ (licet is ſit meus Pater, Filius, Frater, Dominus, Coniux, Sacerdos, Religioſus, &c. ſine periculo excommunicationis; vel irregularitatis. Sic Hurtadus, Dicaſtillus, aliique contra alios apud Dianam *part.8. tractatu 7.reſol.41.*) cum moderatione inculpatæ tutelæ, hoc eſt; quando alia via tutari meam vitam, vel mutilationem non poſſum. Sic Petrus Navarrus *lib.2.c.3.n.326.& 345.* Sylveſter.*v.Bellum 2. quæſt præſertim 5. & 7.* Sayr.*lib.3.* *Theſaur.cap.27.n.17.* Leſſius *lib.2.cap.9.dub* 8. Bonacina *tom.2.diſp.2. de reſtitut. in part.q.vlt.ſect.1.p.*8. Ratio eſt, quia naturæ inſitum habemus, velle vitam, & membra, quantum poſſumus cuſtodire, iuxta illud *l. vt vim, ff. de iuſt. & iure*, & *alibi* toties decantatum: *Vim vi repellere licet.*

3. Obſtas primò: At fortaſſe ille eſt amens, uel ebrius; & ſic, non peccat me invadendo. Reſpondeo, at certè injuſtè materialiter mecum agit. Adde à nulla recta ratione poſſe innocentem conſtringi, ut ſe permittat occidi à quolibet, quacunque bona fide, procedente. Ita Mol. Bart. Gom. Leſſ. apud Dicaſtill. mox citand.*num.*27.

4. Obſtas ſecundò, at fortaſſe invadens eſt in mortali. Reſpondeo: at fortaſſe ego inuaſus non ſum in gratia: Cur ergo teneat vitam amittere, & damnari? non enim teneor æternam ſalutem meam alterius ſaluti poſtponere. Adde, tunc ad ſummum me debere vitam meam temporalem vitæ æternæ proximi poſtponere, quando proximus ita eſt in extrema neceſſitate

vt,